

U R N H U O

Իշ պուր Մէհմուդայր Հափաուրս , բաղար,
Եթրթիւ քէ ճուռա կիւնէրիտէն մասա պու
գըրթասա եւկօրիքն նէշ 20 Կիւրեմադար տըր,
Մէհմէլիկ Էշէրն զարգար 2015 Կիւրեմադար
110, Իշ պուր 60 Կիւր. քէ թանէսի 4 Կիւր.,
Տարալար իշն պէնէր նուաթըսուռա
Բաթմա իւնրէթիւ պըրնադար խառնթէն
պէլնա

A row of seven decorative initial letters in a Gothic script: Z, W, L, U, S, K, and V. Each letter is highly ornate with intricate patterns and flourishes.

Իլանաթրն պէհէր սորաւ պիր տէֆա-
ւը 3, իրի տէֆա իլին 2, իւ տէֆա իլին
1¹/₂ զուրուշ, իւ տէֆաւան գիյաւտէ օւ-
րան, վէ զալէթ ուզուն իլանաթ իլին այ-
րոնա զազարլը օլունուր :

Տաւրապաւտան կէրէշ մէթու պէ իլանա-
թը բօթա մէարիֆէրի, կէծնտէրէշէրին
իւր ըսթաթ օլունղու պէյան, կէծնտէրէշէրին :

ՈՒՄՈՒՐՈՒ ԲՕԼԻԹԻԳԻՅԷ, ՊԵԼԷՏԻՅԷ, ՎԷ ԻԼՄԻՅԷ

ՎԵ ՄԵ ՀԱՏԵ ՆԱՓԻԱՅԸ ՄԱՅԻՐԷՅԷ ՄԻՒԹԱԵԼԻԳ ՀԱՋԷՐԱ

ԱՍԻԹԱՆԷ 19 ՄԱՐՏ

ԲԱՅԱՆԸՆ ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆԸ

Մէծմուանին 1129 թւնձու նումէրօ-
սուհտան պազր յէ .

८५

Խնդրոյն գլխաւոր կէտը եպիսկոպոսաց ընտրութիւնն է։ Օսմանեան տէրութեան վարչական սահմանադրութեանց համեմատ՝ եկեղեցւոյ պաշտօնայքը՝ Տէրութեան պաշտօնեայ ախտպատճ են։ Բայց կորեականները չը բողոքեին բնաւ որ այս բանը խառնուրդ մը կը պատճառէ հոգեւորին ընդ աշխարհականին։ Մեր խնդիրը աշխարհական իշխանութեան վրայ չէ, այլ քաղաքական առանձնաշնորհութիւններ վրայ։ Երբեք տրուած են Պատրիարքին ու եպիսկոպոսաց։ Տէրութեանն առ Հայոց հասարակութեան շնորհուած ինքնօրէնութիւնը որն որ արգգ այլին ժողովքներով ու հասարակութեան պետերով կը դորձադրուի, եկեղեցական պաշտօնատեսք պատասխանատուութեան ենթարկուած է, և նոյն իսկ տէրութիւնն ալ ուրիշ ճամբով չը կրնար ընթանալ, և առանց զի այս ինքնօրէնութիւնը պետաւորութիւնը կրօնական է և ոչ քաղաքական։

Շրջաբերակահեր Բ . Դրան սահմանադրութեանց փոփոխելը խնդրելով ուրիշ բան չընէր եթէ ոչ խնդրել անկից որ բոլարովին քաղաքային ինքնորէնութիւն մը չհորհէ հպատակացը մինչեւեւ տէրութիւնը կրօնաքաղաքեան ինքնորէնութիւն մը միայն ճշտար ապա ,

Իսկ եթե, ուզուելու ըլլայ տէրութենէն որ Կաթողիկոսայ վարչութեան համար առանձին բացառութիւն մը ըլլայ, ինչպէս որ կը պահանջէ Ճըր-Ջարերականը, այն ատեն ալ հասարակութեանց միօրինակ դրութիւնը կը փոփոխուի, և տէրութեան առջև ալ հպարտութեան հաւասարութիւնը կը կորստուի:

Ուրեմն տերութիւնը չը կըրնար
ընդունել Շրջաբերականին յատակա-
գիծը, զոր կառավարկէ Պապութեան
ազգեցողութիւնը և միջամտութիւնը
ստեղծելու գիտմամբ։ Ուրեմն Բ-
Դուռը պարտաւոր է հաստատուն
թեանք պահելու իւր հին վարչական
սահմանադրութիւնները։ Ուրեմն ան-
հրաժեշտ հաղկէ որ «կամ իբր իրա-
նուէր հպատակաց և կամ իբր ազա-
դանութիւն տէրութեան, իրաքան-
ոյիւր ազգին մատակարարչները և
ոչառավարողները, այսինքն, Պատ-

որի բարձրությունը, եպիսկոպոսքը, ժողովը,
բիզնեսը, գաղութացումը, մուլտինա-
ցիոնալ կերպով աշխատելը, համաշխարհային
գործունեությունը, հասարակական կյանքը,
հետադարձ կապերը, ազգային իրավիճակը
և այլն ունենալու պահանջները կրկին
«բաց» դրա՞նք։ Ինչպե՞ս կարելի է հասնել
համաշխարհային տիրույթների միջ-
ուրվագծին՝ միջազգային կապերի միջ-
ոլորտում։ Այս հարցերի վերաբերյալ
հարկավոր է օգտագործել համաշխարհային
համագործակցության մոդելները, որոնց
միջոցով հնարավոր է կապերի միջոցով
հասնել համաշխարհային տիրույթների
միջոցով։

കു.

Գրանք հիմա ազգային ընկից մտաակարարութեան վրայ, որ մի և նոյն խնդրոյ տակ կիշնայ :

Հասարակութեանց Պատրիարքական վարչութեան համեմատ, ազգային ինքեբեր մի միայն կրօնաբարձութեան յարաբերութիւն մը ունին տէրութեան հետ 'ի ձեռն եկեղեցական պետաց ազգին : Ստոյգ է, որ եթէ տէրութիւնը ազգային ինքեբեր իրաւասակականաց ինչք նկատելու ըլլար, կամ սոսկ տէրութեանն հսկողութիւն մը հաստատուելու ըլլար բարոյական անդամոց ընկից վրայ, և կամ վերջապէս եկեղեցական իշխանութիւնը ապարդիւն և անգործ իշխանութիւն մը սեպուէր տէրութեան առջև ույն առեն թոյլ կուտար Բ. Դուռն որ Պապը և Եպիսկոպոսունք ըստ իրենց քմաղը գործեն, ըստ որում դրամ կարգադրութիւննին իրենց միայն օգտակար կըլլային : Իայց խնդիրը այսպէս չէ : Կան զի որոշուած է որ եպիսկոպոսաց գործադրութիւնը ոչ միայն հօգե որակաւ ըլլայ, այլ և քաղաքական, ըստ որում քաղաքային իշխանութիւնը կը շնորհէ անոնց գործելոյ ազատութիւնը, և հասարակութեանց գլուխներուն հործերը իրեն գործերը կրնկատէ :

Բայց որպէս զի այս ազատութիւնը և ինքնորոշութիւնը անկախութեան կերպարանք մը չառնու, տե՛րութիւնը իրաւունք ունի հսկելու և արդիւնէն որ ու եկե՛ղ օտար իշխանութիւն մը, որն որ հասարակութեան ազատ և յատուկ քուէարկութեան ընդունելի եղած չէ, տե՛րութեամբ օրոշորութիւնները պարապ չը հանէ և տեղական իշխանութիւններէ պահանջներ ուղղակի արդեցնու թիւն մը բանեցնելու անոր մը պէ՛տք։

Եթէ հասարակութեանց գլուխները ազգային ընչեղ մատակարարութեան և փոփոխութեան վերաբերեալ գործեր ընեն, այս գործերը պետութեան ատլէ պաշտօնական կը սեպուին, իսկ անոնց կնիքը տէրութեան կանգ դրո՞ղջ զօրութիւն ունի. Ուրեմն ի՞նչպէս կրնայ թոյլ տալ Բ. Դուռը որ այսպիսի իշխանութիւն մը ծառայ ըլլայ յամենայնի և ըստ ամենայնի օտար իշխանութեան մը, ի՞նչպէս կրնայ թոյլ տալ որ Պատրիարքաց վարչական գործերը ոչինչ սեպուին առանց հրամանի և հաւանութեան Պապին:

Եթե տակաւին Շրջաբերականը պահանջելու ըլլայ որ Ռեկերտորուն կոնդակին օրտոդոթեանց չընդդիմա նալու համար՝ Բ. Գրուսը պարտաւոր է ուղղելու իր սահմանադրութիւնէն ընդ Պապին փափաքանաց համեմա ձեակերպելու զանոնք, այսպիսի պահանջորդութեան մը կը պատասխանենք դարձեալ, որ Բ. Գրուսը չուզեր, չպարտաւորուիր, չկրնար այսպիսի գործ մը ընել առանց ծանր դժուարութեանց եւթարկուելու :

ቅፍ.

Կաթողիկ հասարակութիւնը Բ. Դռնէն հանցցուած ըլլալով, և կրօնից ազատութիւնը 1836ին կայսերական հրովարտակով բոլոր քրիստոնէից խոստացուած ըլլալով, որուն փարիզին դաշնագիրը երաշխաւոր եղաւ, Շըր ջաբերականքը անոր վերայ դիտողութիւն մը կընէ, զոր հետեւեալ կերպով համառօտիւ կը քաջենք :

Բ. Խրան կառավարութիւնը՝ կա
թօրիկութիւնը պաշտօնաբար ճանչցաւ
կաթօրիկութիւնը՝ կաթօրիկաց Պապի
բարձրագոյն իշխանութենէն կախում
է. ուրեմն Բ. Դուռը՝ Պապին իւ
ստացուած ողջ վերայ ունեցած լիովին
գործադրական իշխանութիւնը ամեն
նկէն տեղեւորութեամբ օրհնաւորձիւ:

Քննենք այս պատճառաբանու
թիւնը, որով նշագերականը կը կար
ծէ թէ բոլոր իւր հակառակորդներ
յադթահարէ:

Նախ և առաջ կաթողիկէ հասարակութեան սկիզբը 1830 էն ՚ի վեր է իսկ Յոյն — օրթօտօքս Հայ — օրթօտօքս և Հրեայ հասարակութեանց ըսկիզբը Կ. Պօլսոյ առումէն ՚ի վեր է :

ՆԵՐԱԲԵՐԱԿԱՆՆԵՐ ԿՈՂԷՆ արդեօ-
իմանալ թէ ի՞նչ պատճառի համա-
ուշացան կաթողիկոսը՝ վերոյիշեալ հա-
սարակութեանց տրուած առանձնա-
շնորհութիւնները :

ԹԵՐԼԱ կրսէ ինքր, որ կաթուղի

կաց. դէմ՝ յարուցեալ հալածումն է պատճառը. Ոչ երբեք, Բ. Դուռը որ միշտ խը ամեն հպատակաց անխորի լուսաւորածեան եղած է, ամենեւին պիտի մը չունէր խտանալու իւր հը պատակաց մէկ մասին դէմ. Էական պատճառը այն է որ չէր ուղեր հասաւ ըակնդրութի մը հաստատել, որ չէր կրնար տակաւին իւր ներքին վարչութեանը համար Տէքութեան երախաւորութիւն տալ ։

կաթոլիկները երբեմն երբեմն խիստ
և դժուարատար հրաձեռներու են
թարկեցան. միթե՞ իրենց այս կամ
այն դաւանութիւնը ունենալը յան-
ցանց կը համարուէր. միթե՞ իրենցմէ
կը խնդրուէր սը Լեփեմոսոս ուրանա-
նէ կամ անոր խաղ ոտքի տակ առ-
նուն. ո՛չ, աստեցմէ և ոչ իսկ մէկն է
այլ կը խնդրուէր որ կաթոլիկները իբ-
րե պաշտօնեայ Լատինաց սեպուիւն
ինչպէս թէ իրենց բոլոր անձը 'ի ծա-
նայութիւն Արեւմտեայց նաւիճը րը
լան :

Իւ որովհետեւ Արեւմուքի մէ-
թնամանական գաղափարներն ունէի
Օսմանեան կառավարութեան վերայ
և Պապերը միշտ Սուրբանոս Բ. ին Եւ-
գենէոս Գ. ին և Գրիգոր Ը. ին պա-
տիւնները կերպագէին՝ զորոնք ստացա-
էին խաչակրաց ժամանակ. ուստի կա-
թոլիկները առանձինն՝ էական և կար-
ծեցեալ առիթներու մէջ այնպիսի հը-
րամաններու կենթարկուէին՝ զորոն
Պապերը աշխարհէին հանգստութեա-
նը, հասարակաց ապահովութեանը և
զինուորական վիճակին համար իրը ան-
սնօրինելի կը ցուցնէին :

Այս երկրիւնները իսկապէս բարձր
ձան, Կաթողիկոսութեան ճշմարիտ դե-
րութեանը վերայ երկգիւմութիւններ
պակասելով. Կաթողիկէսները կըցան ա-
պացուցանել որ Արևելեան եկեղեցի-
կը ընդհանր իրենց ջայն ամենայն ու-
հարկանէր իրենց ուրիշ հասարակա-
կութեանց դիրքին մէջ գտնուելու
համար. Առիթներն իսկ ձեռնտուե-
ղան Կաթողիկէաց. և 1829 ին առան-
պատճառի տրուած կարգէ գուրս հը-
րամանները յորդորեցին զՊապը Կա-
թողիկէսը Գաղղիոյ և Աւստրիոյ պաշտոն-
աշատութեան յանձնելու, որոնք ըստ
կարի դիմեցին Ս.Ս.Ս.ի, և «հիմ-
ուածող» կառավարութեան մը «հիմ-
նաւորութիւնը» «Կաթողիկէ» հասարակ-
կութեան մը հաստատութեանը իւր
նամ տարաւ, որուն մնացեալ մասը
Մահմուտ Բ. հաստատող Սուլթանը
քաջաշիմութիւնը բաւական էր, որ
ունեցեալ ստոյգ տեղեկութիւններնու
համեմատ արդէն խնդրոյն ամեն հար-

